

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 47.

Vydána dne 16. srpna 1932.

Obsah: (138.—140.) 138. Konsulární úmluva mezi Československem a Francií. — 139. Nařízení, kterým se prodlužují zákony týkající se bytové péče. — 140. Nařízení o odborném dozoru na zachovávání předpisů II. hlavy zákona o ochraně výroby rostlinné.

138.

Konsulární úmluva
mezi Československem a Francií.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

(Překlad.)

Convention consulaire
entre la Tchécoslovaquie et la France.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République Française, désirant s'entendre sur l'admission réciproque des consuls et autres agents du service consulaire, déterminer leurs privilèges et immunités, ainsi que définir leurs attributions, ont résolu de conclure une convention, et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

M. Stefan Osusky,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de la République Tchécoslovaque à Paris,

M. Karel Halfar,

Chef du Département des Traités Internationaux
au Ministère des Affaires Étrangères de la République
Tchécoslovaque;

Konsulární úmluva
mezi Československem a Francií

President republiky Československé a president republiky Francouzské, přejíce si dohodnouti se o vzájemném připouštění konsulů a jiných úředníků konsulární služby, stanoviti jejich výsady a svobody, jakož i vymeziti jejich pravomoc, rozhodli se uzavřítí úmluvu a jmenovali k tomu svými zplnomocníky:

President republiky Československé:

p. Štěpána Osuského,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
republiky Československé,

p. Karla Halfara,

přednostu oddělení pro mezinárodní smlouvy
v ministerstvu zahraničních věcí republiky Československé;

Le Président de la République
Française:

M. Aristide Briand,

Député, Ministre des Affaires Étrangères.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article 1er.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté d'établir des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agences Consulaires sur le territoire de l'autre Partie. Elles se réservent, toutefois, le droit de désigner les localités qu'elles jugeront convenables d'excepter, pourvu que cette réserve soit également applicable à toutes les Puissances.

Article 2.

1. Les chefs des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agences Consulaires seront admis et reconnus par le Gouvernement de l'État de résidence selon les règles et formalités établies dans cet État sur la présentation de leurs provisions et pour la circonscription indiquée dans ces provisions. L'exequatur nécessaire pour le libre exercice des fonctions desdits agents leur sera délivré sans retard et sans frais.

2. Le Gouvernement de l'État de résidence informera immédiatement de la nomination des agents les autorités compétentes de la circonscription consulaire et ces dernières, sur cet avis ou sur la présentation de l'exequatur, devront prendre sans délai toutes mesures utiles pour que les agents puissent s'acquitter des devoirs de leur charge et jouir des privilèges et immunités reconnus par la présente convention.

3. Il est entendu que les chefs d'Agences Consulaires peuvent être nommés par les chefs des Consuls Généraux, Consuls et Vice-Consuls, si la législation de l'État dont relèvent ces agents le permet. Les chefs d'Agences Consulaires seront munis d'un brevet délivré par le consul dans la circonscription duquel se trouve la localité, port ou ville, siège de l'Agence et sous les ordres duquel ils sont placés. L'exequatur leur sera délivré sur la présentation dudit brevet.

Article 3.

1. En cas d'empêchement, d'absence ou de décès des chefs des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agences consulaires,

President republiky Francouzské:

p. Aristida Brianda,

poslanec, ministra zahraničních věcí;

kterí, vyměnivše si své plné moci, jež shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Každá z Vysokých Smluvních Stran má právo zřizovati na území druhé Strany generální konsuláty, konsuláty, místokonsuláty a konsulární jednatelství. Strany si však vyhrazují právo označiti místa, jež uznají za vhodná z toho vyjmouti, ačli se této výhrady bude stejně užívati proti všem mocnostem.

Článek 2.

1. Přednostové generálních konsulátů, konsulátů, místokonsulátů a konsulárních jednatelství budou připuštěni a uznáni vládou státu, v němž mají sídliti, podle pravidel a formalit obvyklých v tomto státě, jakmile bude předložena jejich ustanovovací listina, a to pro obvod uvedený v této listině. Exequatur potřebné k volnému vykonávání úřadu bude jim vydáno neprodleně a bezplatně.

2. O jmenování zástupců zpraví vláda státu, v němž mají sídliti, neprodleně příslušné úřady jejich konsulárního obvodu a tyto budou povinny na takové upozornění, nebo jakmile se jim předloží exequatur, zaříditi bez odkladu vše čeho třeba, aby tito zástupcové mohli zastávati svůj úřad a požívati výsad a svobod přiznaných touto úmluvou.

3. Jest dohodnuto, že přednostové generálních konsulátů, konsulátů a místokonsulátů, dovoluje-li to zákonodárství státu, jemuž podléhají, mohou jmenovati přednosty konsulárních jednatelství. Přednostové konsulárních jednatelství budou opatřeni dekretem vydaným od konsula, v jehož konsulárním obvodu jest místo, přístav nebo město, jsoucí sídlem konsulárního jednatelství, a jehož rozkazům jsou podřízeni. Exequatur jim bude vydáno, předloží-li tento dekret.

Článek 3.

1. Bude-li přednosta generálního konsulátu, konsulátu, místokonsulátu nebo konsulárního jednatelství zaneprázdněn, nepřítomen nebo

les agents désignés, soit par les règlements de l'État qui a établi le poste, soit par l'autorité compétente de cet État, seront admis de plein droit à exercer par intérim les fonctions de chef de poste.

2. Les autorités locales, dûment prévenues, devront leur prêter assistance et protection et leur assurer, pendant leur gestion intérimaire, la jouissance des privilèges et immunités, réciproquement reconnus par la présente convention aux titulaires.

3. Le terme chef de poste, employé dans la présente convention, désigne les chefs de poste titulaires ou intérimaires.

Article 4.

1. Les chefs de poste (Consulats Généraux, Consulats, Vice-Consulats et Agences Consulaires) et les agents du service consulaire (Consuls suppléants et adjoints, Vice-Consuls, Attachés et Secrétaires de chancelleries, Chanceliers, Elèves-Chanceliers, Attachés et Secrétaires consulaires, Interprètes, Commis de chancellerie) quelle que soit leur nationalité, ne seront pas justiciables des autorités judiciaires et administratives de l'État de résidence à raison des actes de leurs fonctions accomplis par eux dans les limites des attributions qui leur sont reconnues par la présente convention. Au cas où un agent invoquerait cette exception devant une autorité de l'État de sa résidence, celle-ci devra s'abstenir de statuer, toutes les difficultés de cette nature devant être toujours réglées par la voie diplomatique.

2. Ces mêmes agents devront déférer aux invitations qui leur seront adressées, sans menace de sanctions pénales en cas de non comparution, par les autorités de l'État de résidence, à l'effet de comparaître comme témoins. Mais le chef de poste pourra, s'il échet, faire valoir comme motifs légitimes, pour remise de son audition à une date ultérieure, mais peu éloignée, des empêchements résultant des nécessités de service. Il en sera de même pour les agents du service consulaire, si la remise de leur audition, dans les mêmes conditions, est demandée par le chef de poste pour les mêmes motifs.

3. Ces mêmes agents pourront se refuser à déposer ou à produire des pièces dont ils seraient détenteurs (a) dans les cas prévus par la loi locale ou (b) en opposant le secret professionnel ou d'État. Si elle n'admettait pas cette dernière excuse ou exception (b) comme fondée, l'autorité judiciaire ou admi-

zemře-li, budou zástupcové, určení buď předpisy, nebo příslušným úřadem tohoto státu, který zřídil konsulární úřad, míti plné právo zastávati zatímně funkce přednosta úřadu.

2. Místní úřady, budou-li o tom patřičně zpraveny, budou povinny poskytovat jim podpory a ochrany a zajistiti jim po čas jejich zatímní správy užívání výsad a svobod, vzájemně přiznaných touto úmluvou řádným přednostům úřadu.

3. Výraz přednosta úřadu, jehož se užívá v této úmluvě, označuje řádné přednosta i dočasné správce konsulárních úřadů.

Článek 4.

1. Přednostové konsulárních úřadů (generálních konsulátů, konsulátů, místokonsulátů a konsulárních jednatelství) a úředníci konsulární služby (zástupci konsulů a přidělení konsulové, místokonsulové, attachés a tajemníci kanceláře, přednostové kanceláře, kancelářští elévové, attachés a tajemníci konsulární, tlumočníci, pomocní kancelářští zaměstnanci) kterékoliv státní příslušnosti nebudou podléhati pravomoci soudů ani správních úřadů státu, v němž budou sídliti, pro výkony svého úřadu, prováděné v mezích pravomoci, jež jim byla přiznána touto úmluvou. Kdyby se některý konsulární úředník dovolával tohoto osvobození před některým úřadem státu, v němž sídlí, bude úřad ten povinen zdržeti se rozhodnutí, protože veškeré potíže tohoto rázu jest vždy vyřizovati cestou diplomatickou.

2. Tito konsulární úředníci budou povinni uposlechnouti předvolání k svědeckému výslechu, zaslanych jim bez vyhrůžky trestních sankcí pro nedostavení se úřady státu, v němž sídlí. Přednosta úřadu může však, bude-li toho třeba, uvésti překážky vyplynulé ze služebních povinností, jako platný důvod pro odklad svého výslechu na dobu pozdější, ne však příliš vzdálenou. Totéž platí pro konsulární úředníky, požádá-li přednosta úřadu za týchž podmínek a ze stejných důvodů za odklad jejich výslechu.

3. Tito konsulární úředníci mohou odepříti výpověď, nebo předloženi listin, které by měli v držení, a) v případech stanovených místním zákonodárstvím neb b) z důvodu úředního nebo státního tajemství. I kdyby soudní nebo správní úřad neuznal odůvodněnost této omluvy nebo výjimky b), bude povinen zdržeti

nistrative devra s'abstenir de toute mesure coercitive à l'égard de l'agent, les difficultés de cette nature devant toujours être réglées par la voie diplomatique.

4. Ces mêmes agents seront exemptés de toute réquisition militaire pour les locaux affectés aux bureaux de leur chancellerie et de leurs archives.

Article 5.

1. En plus des privilèges et immunités mentionnés à l'article 4 les chefs des postes consulaires et les agents du service consulaire, citoyens de l'État qui les a nommés, jouiront de l'exemption: (a) de toute réquisition militaire personnelle et sur les biens meubles et immeubles à leur usage personnel; (b) des contributions directes mobilières ayant le caractère d'impôt personnel imposées par une autorité quelconque des États respectifs; mais ils devront acquitter les taxes ayant le caractère de rémunération d'un service spécial rendu; les Gouvernements des deux Hautes Parties Contractantes d'un commun accord, détermineront les contributions indiquées à (b) dont l'exemption dans chacun des deux États est accordée par application du présent paragraphe.

2. Si, toutefois, ces mêmes agents possèdent des biens immeubles ou des valeurs mobilières, font le commerce, exercent quelque industrie ou profession, ont des capitaux engagés dans des entreprises industrielles ou commerciales, ils ne pourront prétendre, sous ces divers rapports, à aucun privilège et resteront soumis aux mêmes taxes, charges, et impositions que les autres particuliers, dans les mêmes conditions, sous réserve des dispositions du paragraphe précédent.

3. Ces mêmes agents ne pourront être mis en état d'arrestation préventive, sauf pour les infractions punissables d'après la législation locale d'un emprisonnement d'un an au moins. En cas d'arrestation ou de poursuites, le Gouvernement de l'État de résidence en informera aussitôt que possible l'agent diplomatique dont relèvent les fonctionnaires précités.

4. Ils seront exempts de la contrainte par corps, tant en matière civile, qu'à l'occasion d'actes de commerce isolés (tels que la signature ou l'endossement d'une lettre de change) et, s'ils sont négociants, la contrainte par corps ne pourra leur être appliquée que pour les seuls faits de leur commerce, et non pour causes civiles.

se proti úředníku jakéhokoliv donucovacího opatření, protože veškeré potíže tohoto rázu jest vždy vyřizovati cestou diplomatickou.

4. Tito konsulární úředníci budou osvobozeni od každé vojenské rekvisice místností, v nichž jsou úřední kanceláře a úřední archivy.

Článek 5.

1. Vedle výsad a svobod uvedených v čl. 4 budou přednostově konsulárních úřadů a konsulární úředníci, pokud jsou příslušníky státu, který je jmenoval, osvobozeni (d):

a) každé vojenské rekvisice osobní a každé vojenské rekvisice věcí movitých i nemovitých sloužících jejich osobní potřebě;

b) přímých daní a dávek z movitostí, které mají povahu osobních daní, ať jsou ukládány kterýmkoliv úřadem příslušného státu; budou však povinni platiti dávky mající povahu odměny za zvláštní prokázanou službu.

Vlády obou Vysokých Smluvních Stran určí vzájemnou dohodou daně a dávky uvedené v b), od nichž se v obou státech poskytuje osvobození na základě tohoto odstavce.

2. Jestliže však titíž úředníci jsou vlastníky nemovitostí nebo cenných papírů, zabývají se obchodem, provozují nějaký průmysl nebo živnost, nebo jsou-li kapitálem zúčastnění nějakého podniku průmyslového neb obchodního, nebudou se v těchto případech moci dovolávat žádných výsad a zůstanou s výhradou ustanovení předchozího odstavce podrobeni týmž poplatkům, dávkám a daním, jako jiní soukromníci za stejných podmínek.

3. Na tytéž úředníky nebude možno uvaliti zatímní vazbu, leda pro trestné činy, jež se trestají podle místního zákonodárství žalářem aspoň jednoletým. Kdyby byli zatčeni nebo stíháni, zpraví o tom vláda státu, v němž mají sídlo, co možná brzy diplomatického zástupce, jemuž uvedení úředníci podléhají.

4. Budou osvobozeni od osobní exekuce jak ve věcech občanských, tak při ojedinelých výkonech rázu obchodního (jako je podpisování nebo indossament směnky), a jsou-li obchodníky, může býti osobní exekuce na nich vykonána toliko pro jejich obchodní činnost, ale nikoli pro věci občanské

Article 6.

1. Les chefs de poste et les agents du service consulaire des deux Hautes Parties Contractantes pourront placer au-dessus de la porte extérieure de la maison consulaire l'écusson des armes de l'État qui les a nommés avec cette inscription :

« Consulat Général, Consulat, Vice Consulat, ou Agence Consulaire... »

2. Ils pourront également arborer le pavillon de l'État qui les a nommés sur la maison consulaire et sur le bateau qu'ils monteraient, aux jours de solennités publiques, ainsi que dans d'autres circonstances d'usage, étant bien entendu que ces marques extérieures ne pourront jamais être interprétées comme constituant un droit d'asile.

Article 7.

1. Seront admis en franchise de tout droit de douane ou autre taxe les sceaux, écussons, pavillons, emblèmes de l'État, livres, archives, documents officiels, imprimés de service (à l'exclusion des articles de papeterie) envoyés par les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes aux chefs de poste.

2. Les chefs de poste et les agents du service consulaire, citoyens de l'État qui les a nommés, et fonctionnaires de carrière, seront exemptés de droits de douane et de tout autre taxe sur le mobilier à leur usage personnel qu'ils importeront pour s'installer dans l'État de résidence.

Article 8.

1. Les archives consulaires seront inviolables en tout temps, et les autorités locales ne pourront, sous aucun prétexte, visiter ou saisir les papiers, documents et registres qui en font partie. Ces papiers, documents et registres devront toujours être complètement séparés des livres, papiers et documents personnels ou relatifs au commerce ou à l'industrie que pourraient exercer les fonctionnaires consulaires respectifs.

2. Si un chef de poste ou un agent du service consulaire de l'une des deux Hautes Parties Contractantes, requis par l'autorité judiciaire ou administrative locale de se dessaisir de papiers, documents ou registres classés dans ses archives, ou de les produire, se refuse à le faire, l'autorité judiciaire ou administrative ne pourra user d'aucune mesure

Článek 6.

1. Přednostové úřadu a konsulární úředníci obou Vysokých Smluvních Stran budou moci vyvěsiti nad vnějším vchodem do konsulární budovy štít se znakem státu, který je jmenoval, s nápisem :

„Generální konsulát, konsulát, místokonsulát nebo konsulární jednatelství.....“

2. Ve dnech veřejných slavností, jakož i za jiných obvyklých příležitostí také budou moci vztýčiti vlajku státu, který je jmenoval, na konsulární budově a na lodi, v níž by prodělávali, při čemž se však rozumí, že tyto vnější znaky nebude možno nikdy vykládati tak, jakoby zakládaly právo asyly.

Článek 7.

1. Budou bez jakéhokoliv cla nebo jiné dávky volně připuštěna úřední razítka, štíty, vlajky, znaky státu, knihy, archivy, úřední pomůcky, služební tiskopisy (vyjímaje papír), zasilané vládami Vysokých Smluvních Stran přednostům konsulárních úřadů.

2. Přednostové konsulárních úřadů a úředníci konsulární služby, jsoucí příslušníky státu, který je jmenoval, a zaměstnanci efektivními, budou osvobozeni od cla, jakož i od jakýchkoliv poplatků pro dovoz svršků sloužících jejich osobní potřebě, které dovezou k svému zařízení ve státě, v němž sídlí.

Článek 8.

1. Konsulární archivy budou vždy nedotknutelný a místní úřady nemohou pod žádnou záminkou prohlížeti nebo zabaviti listiny, dokumenty a rejstříky, které jsou jejich součástí. Tyto listiny, dokumenty a rejstříky musí býti vždy chovány úplně odděleně od knih, listin a dokumentů osobních nebo týkajících se obchodu či živností, které by snad provozovali někteří konsulární úředníci.

2. Kdyby přednosta úřadu nebo některý konsulární úředník jedné z obou Vysokých Smluvních Stran na požádání místního soudního nebo správního úřadu, aby vydal nebo předložil listiny, dokumenty nebo rejstříky chované v jejich archivech, odmítl tak učiniti, nemůže tento soudní nebo správní úřad užiti žádného donucovacího prostředku. Veškery

coercitive, toutes les difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Article 9.

Sous réserve des privilèges et immunités mentionnés aux articles précédents, les chefs de poste et agents du service consulaire seront soumis au même traitement que les nationaux de l'État dont ces chefs et agents sont ressortissants.

Article 10.

1. Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires sont admis à protéger les ressortissants de l'État qui les a nommés et à défendre, en vertu du droit et des usages internationaux, tous droits et intérêts de ces ressortissants.

2. À cet effet, ils pourront s'adresser à toutes les autorités de leur circonscription pour réclamer contre toute infraction aux traités ou conventions existant entre les deux États et contre tout abus dont leurs ressortissants pourraient avoir à se plaindre. Si leurs réclamations n'étaient pas accueillies par ces autorités, ils ne pourront avoir recours directement au Gouvernement de l'État dans lequel ils résident qu'en l'absence de tout agent diplomatique de l'État qui les a nommés.

3. Les communications avec les autorités locales auront lieu dans la langue officielle de l'État de résidence.

Article 11.

Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires, si la législation de l'État qui les a nommés le permet, pourront recevoir en chancellerie les déclarations des naissances et décès des ressortissants de cet État, mais les intéressés seront tenus d'effectuer les déclarations imposées par les lois territoriales.

Article 12.

En cas de décès d'un ressortissant de l'un des États Contractants sur le territoire de l'autre, l'autorité locale devra en donner avis immédiatement au Consul Général, Consul, Vice-Consul ou Agent consulaire dans la circonscription duquel le décès a eu lieu et lui transmettra, dans le plus bref délai, une expédition sans frais de l'acte de décès du défunt.

potíže toho rázu jest vyřizovati cestou diplomatickou.

Článek 9.

S výhradou výsad a svobod zmíněných v předešlých člancích, bude se s přednosty konsulárních úřadů a konsulárními úředníky nakládati stejně jako s občany státu, jehož příslušníky jsou tito přednostové a úředníci.

Článek 10.

1. Generálním konsulům, konsulům, místokonsulům a konsulárním jednatelům jest dovoleno chrániti příslušníky státu, který je jmenoval, a hájiti podle mezinárodního práva a mezinárodních zvyklostí všechna práva a zájmy těchto příslušníků.

2. Za tím účelem mohou se obraceti k veškerým úřadům svého konsulárního obvodu a zakročovati proti každému porušení smluv nebo úmluv uzavřených mezi oběma státy a proti každému přehmatu, do něhož by si jejich příslušníci mohli stěžovati. Nebudou-li jejich stížnosti těmito úřady přijaty, mohou se jen v nepřítomnosti jakéhokoliv diplomatického zástupce státu, který je jmenoval, dovolávati přímo vlády státu, v němž sídlí.

3. Styk s místními úřady bude se díti v oficiálním jazyku státu, v němž konsulární úřady sídlí.

Článek 11.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatelé budou moci, dovoluje-li to zákonodárství státu, který je jmenoval, přijímati v kancelářích úřadu hlášení o narození a úmrtí příslušníků tohoto státu, ale ti, jichž se týká, musí učiniti ještě hlášení, předepsaná místními zákony.

Článek 12.

Zemře-li příslušník jednoho ze Smluvních Států na území druhého státu, bude místní úřad povinen o tom neprodleně zpravití generálního konsula, konsula, místokonsula nebo konsulárního jednatel, v jehož obvodu se úmrtí stalo, a dodati mu co nejdříve bezplatně úmrtní list zesnulého.

La présente stipulation ne porte pas atteinte aux accords spéciaux relatifs à l'échange des actes de l'état-civil des ressortissants respectifs.

Article 13.

1. Si un ressortissant français laisse des biens en Tchécoslovaquie ou si un ressortissant tchécoslovaque laisse des biens en France, et que les ayants droits à sa succession ou certains d'entre eux soient inconnus ou absents, les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires auront qualité pour requérir l'apposition des scellés sur les effets, papiers et autres biens mobiliers du défunt et assister à l'accomplissement de cette formalité. Ils veilleront à ce que l'autorité compétente recherche s'il y a un testament, et recevront communication de tous renseignements et documents qui leur permettront de retrouver les ayants droits. Ils pourront requérir la confection d'un inventaire et auront le droit d'assister à sa confection. Ils pourront en outre, s'ils le jugent utile, provoquer la nomination par l'autorité locale compétente d'un administrateur ou curateur de la succession qui sera choisi sur leur présentation parmi les personnes désignées par la loi ou l'usage pour remplir cette fonction.

2. L'administrateur ou curateur, toutes les fois qu'il en sera requis, devra communiquer au Consul Général, Consul, Vice-Consul ou Agent consulaire tous renseignements concernant la liquidation de la succession.

3. L'intervention consulaire ne sera plus admise dès qu'il aura été constaté qu'il n'y a pas d'ayants droits ressortissants de l'État qui a nommé l'agent ou que tous les héritiers sont présents ou représentés.

Article 14.

1. Les dispositions de l'article 13 seront applicables lorsque des ressortissants de l'un des États Contractants absents ou incapables, et non représentés, seront intéressés dans une succession ouverte sur le territoire de l'autre État quelle que soit la nationalité du de cuius. Mais l'intervention consulaire ne sera plus admise dès que tous les ayants droit ressortissants de l'État qui a nommé l'agent seront présents ou représentés.

2. Les stipulations du présent article ne peuvent, toutefois, porter atteinte aux droits reconnus par des traités antérieurs, aux agents du service consulaire de l'État dont le défunt était ressortissant.

Tímto ustanovením nejsou dotčeny zvláštní dohody o vzájemné výměně listin osobního stavu příslušníků obou států.

Článek 13.

1. Zanechá-li francouzský příslušník majetek v Československu nebo zanechá-li československý příslušník majetek ve Francii a jsou-li osoby k dědictví oprávněné nebo někteří z nich neznámí nebo nepřítomni, budou generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatelé míti právo dožadovati se přiložení pečetí na svršky, papíry a jiný movitý majetek zesnulého a býti přítomni tomuto úkonu. Budou bdíti nad tím, aby příslušný úřad pátral po testamentu, a přijímati všechny zprávy a doklady, které by jim usnadnily vyhledání oprávněných. Mohou požadovati pořízení inventáře a budou míti právo býti přítomni při jeho sestavování. Budou moci také, shledají-li to záhodným, požadovati na příslušných místních úřadech jmenování správce nebo opatrovníka pozůstalosti, který bude vyvolen k jejich návrhu z osob, určených zákonem nebo obyčejem, aby vykonávaly tuto funkci.

2. Správce nebo opatrovník bude povinen, kdykoli o to bude požádán, podati generálnímu konsulovi, konsulovi, místokonsulovi nebo konsulárnímu jednateli veškeré zprávy o likvidační pozůstalosti.

3. Konsulární intervence nebude už přípustna, jakmile se zjistí, že není oprávněných osob, příslušníků státu, který jmenoval zástupce, nebo že všichni dědicové jsou přítomni nebo zastoupeni.

Článek 14.

1. Ustanovení článku 13 bude se používati, když příslušníci jednoho ze Smluvních Států, kteří nejsou přítomni nebo jsou neschopni a nejsou zastoupeni, mají zájem na pozůstalosti projednávané na území druhého státu, ať jest státní příslušnost zůstavitelova jakákoliv. Avšak konsulární intervence nebude už přípustna, jakmile budou všichni oprávnění, příslušníci státu, který jmenoval zástupce, přítomni nebo zastoupeni.

2. Ustanovení tohoto článku nemohou však zasahovati do práv přiznaných dřívějšími smlouvami úředníkům konsulární služby toho státu, jehož byl zesnulý příslušníkem.

Article 15.

1. Les chefs de poste et agents du service consulaire, si la législation de l'État qui les a nommés le permet, pourront conformément aux attributions qui leur sont conférées par cette législation, recevoir:

a. Les dispositions testamentaires et les contrats de mariage des ressortissants de cet État.

b. Tous actes pourvu que ceux-ci n'aient pas rapport à des biens situés, à des affaires à traiter ou à tout droit à faire valoir, sur le territoire de l'État de résidence.

2. Les copies ou extraits des actes reçus en vertu du paragraphe précédent, dûment légalisés par lesdits agents, et scellés du sceau officiel du poste, feront foi tant en justice que hors justice, soit en Tchécoslovaquie, soit en France, au même titre que les originaux et auront le même caractère d'authenticité et la même force probante que s'ils avaient été passés devant un notaire ou autre officier public de l'un ou de l'autre État, pourvu que ces actes aient été rédigés dans les formes requises par les lois de l'État qui a nommé ces agents et qu'ils aient été soumis au timbre et à l'enregistrement, ainsi qu'à toutes les autres formalités qui régissent la matière dans l'État où l'acte doit recevoir son exécution. Dans le cas où un doute s'éleverait sur l'authenticité de copies ou extraits d'actes dressés dans les chancelleries des consulats respectifs, on ne pourra en refuser la confrontation avec l'original à l'intéressé qui en fera la demande et qui pourra assister à cette collation s'il le juge convenable.

Article 16.

1. Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires des deux Hautes Parties Contractantes pourront traduire et légaliser toute espèce de documents émanant d'autorités ou de fonctionnaires de l'État qui les a nommés, ainsi que d'autorités ou fonctionnaires d'État tiers, mais dans ce dernier cas intéressant leurs ressortissants.

2. Les traductions faites par eux auront dans l'État de résidence la même force et la même valeur que si elles eussent été faites par les traducteurs assermentés de cet État.

3. Les dits agents pourront également légaliser la signature de leurs ressortissants.

Článek 15.

1. Přednostové konsulárních úřadů a konsulární úředníci, dovoluje-li to zákonodárství státu, který je jmenoval, budou moci v mezích pravomoci, přiznané jim tímto zákonodárstvím, pořizovati:

a) poslední pořizení a svatební smlouvy příslušníků státu, který je jmenoval,

b) všechny listiny, pokud se nevztahují na majetek ležící na území státu, v němž působí, nebo na záležitosti, jež se mají vyřizovati a projednávat na tomto území, nebo na práva, jež třeba na něm uplatňovati.

2. Opisy a výtahy z listin, sepsaných na základě předešlého odstavce, řádně ověřené těmito zástupci a opatřené razítkem úřadu, budou míti průkazní moc před soudy i mimo ně, a to jak v Československu, tak ve Francii, právě tak jako originály a budou právě tak hodnověrné a míti tutěž moc průkazní, jako by byly sepsány u notáře nebo jiného veřejného úředníka jednoho nebo druhého státu, pokud jsou tyto listiny sepsány ve formě předepsané zákony státu, který jmenoval tyto úředníky, a byly-li okolkovány a zapsány do rejstříku, jakož i vyhovují-li všem ostatním formalitám předepsaným v zemi, kde má listina býti provedena. Vznikne-li pochybnost o hodnověrnosti vyhotovení nějakého opisu nebo výtahu z listin, sepsaného v kancelářích toho kterého konsula, nesmí se odepřítí jeho srovnání s prvopisem zájemníkovi, který o to požádá a jenž bude moci býti přítomen tomuto srovnání, uzná-li to za vhodné.

Článek 16.

1. Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatelé obou Vysokých Smluvních Stran budou moci překládati a ověřovati všechny listiny pocházející od úřadu nebo úředníků státu, který je jmenoval, jakož i od úřadů nebo úředníků států třetích, ale v tomto případě jen, pokud se dotýkají jejich státních příslušníků.

2. Překlady jimi pořizené budou míti v zemi, v níž sídlí, tentěž účinek a tutěž platnost, jako by byly vyhotoveny přísežnými tlumočnický tohoto státu.

3. Řečení úředníci budou též moci ověřovati podpisy příslušníků svého státu.

Article 17.

Les autorités judiciaires et administratives de l'État de résidence, pourront demander aux Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires des deux Hautes Parties Contractantes, s'ils veulent bien servir d'interprète ou désigner un interprète pour assister leurs ressortissants.

Article 18.

Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires pourront délivrer à leurs ressortissants des passeports et autres documents personnels et viser tous passeports et autres documents. Il pourra être fait usage de ces passeports et documents devant l'autorité locale, dans la mesure où les usages ainsi que la loi et les règlements de l'État de résidence le permettront.

Article 19.

Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires pourront, sans exercer de contrainte, procéder aux opérations de recrutement de leurs ressortissants qui se soumettront volontairement à l'accomplissement de ces formalités.

Article 20.

Les rentes ou indemnités dues pour accidents du travail pourront être versées entre les mains des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires de l'État dont le bénéficiaire est ressortissant, si l'intéressé se trouve hors de l'État de résidence des agents précités. Les sociétés d'assurances et autres intéressés sont libérés par les quittances délivrées par lesdits agents.

Article 21.

1. Les Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents consulaires pourront recevoir en dépôt les sommes d'argent, documents et objets de toute nature qui leur seront remis par leurs ressortissants. Ces dépôts ne jouiront pas des privilèges prévus à l'article 8 pour les archives consulaires.

2. Ces mêmes agents peuvent, à l'occasion des actes accomplis par eux dans l'exercice de leurs fonctions, percevoir les taxes ou droits consulaires prévus par la législation de l'État qui les a nommés.

Article 22.

Il est, en outre, convenu que les chefs de poste et les agents du service consulaire de

Článek 17.

Soudní a správní úřady státu, v němž je sídlo konsulárního úřadu, budou moci žádati na generálních konsulech, konsulech, místokonsulech a konsulárních jednatelech obou států, chtějí-li býti tlumočníky nebo chtějí-li navrhnouti tlumočnicka ku podpoře příslušníků svého státu.

Článek 18.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatele mohou vydávati svým příslušníkům cestovní pasy a jiné osobní doklady a vidovati všechny cestovní pasy a jiné doklady. Těchto cestovních pasů a dokladů může se užívati před místními úřady v míře dovolené obyčejí, zákonem a předpisy státu, v němž tito zástupcové sídlí.

Článek 19.

Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatele mohou, nepoužívajíce donucovacích prostředků, prováděti odvody svých příslušníků, kteří se dobrovolně podrobí těmto úkonům.

Článek 20.

Renty nebo odškodnění, na něž vzniká nárok z nehod pracovních, mohou se vypláceti do rukou generálních konsulů, konsulů, místokonsulů a konsulárních jednateľů státu, jehož příslušníkem jest oprávněná osoba, je-li tato osoba mimo stát, v němž uvedení zástupci působí. Pojišťovacími společnostmi a jiným zájemníkům stačí na potvrzenou kvitance, jež vydají tito zástupci.

Článek 21.

1. Generální konsulové, konsulové, místokonsulové a konsulární jednatele mohou přijímati do úschovy peněžní částky, doklady a předměty všeho druhu, které jim budou odevzdány jejich příslušníky. Tato deposita nebudou požívati výhod stanovených článkem 8. pro konsulární archivy.

2. Tito zástupci mohou za to, co vykonají ve své úřední funkci, vybírati poplatky, stanovené zákonodárstvím státu, který je jmenoval.

Článek 22.

Jest dále shoda v tom, že přednostové konsulárních úřadů a konsulární úředníci obou

chacun des deux États jouiront dans l'autre, à charge de réciprocité, de tous les privilèges et immunités qui sont ou seront reconnus aux Agents de la même classe de la nation la plus favorisée.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications.

Ses effets cesseront à l'expiration d'un délai de six mois à partir de la dénonciation notifiée par l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont revêtu la présente Convention de leurs signatures et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris en double exemplaire, le 3 juin 1927.

L. S. ŠTEFAN OSUSKÝ m. p.

L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.

L. S. ARISTIDE BRIAND m. p.

států budou požívatí v druhém státě na základě vzájemnosti všech výsad a svobod, jež jsou nebo budou přiznány obdobným zástupcům státu, požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 23.

Tato úmluva bude ratifikována.

Vstoupí v platnost měsíc po výměně ratifikací.

Pozbude účinnosti za šest měsíců od výpovědi písemně oznámené jednou nebo druhou Smluvní Stranou.

TOMU na svědomí podepsaní, řádně zmocněni, opatřili tuto úmluvu svými podpisy a přitiskli k ní své pečeti.

Dáno v Paříži dvojmo, dne 3. června 1927.

L. S. ŠTEFAN OSUSKÝ v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

L. S. ARISTIDE BRIAND v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 26. LEDNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO OSMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VECÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly dne 2. června 1932 v Paříži a že dle článku 23. nabyla úmluva dnem 3. července 1932 mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.